

det dagligt udkommer, omtrent 18 Fr. I Belgien er der heller ikke fastsat noget lovbestemt Gebyr for Postembedsmændenes Besørgelse af Abonnementet, Distributionen o. s. v. for Tidender, hvorimod der alene er fastsat en moderat Porto. Seer man hen til, hvorledes det er i Norge, saa er det vel sandt, at Portoene der er noget lavere, end den herester vil blive her; men saa indbefatter den heller ikke Betalingen for Emballeringen og Distributionen, og det er en meget væsentlig Omstændighed, at denne her er medindbefattet under den almindelige Priis. Nu gaaer det Forslag, som her foreligger, ikke ud paa ialmindelighed at nedsætte de 25 pCt., hvortil Forsendelsen beløber sig, naar Tidenderne ville lade Postvæsenet besørge Alt, hvad der vedkommer Afsendelsen og Distributionen — det gaaer ikke ud paa ialmindelighed at nedsætte dem til 16 $\frac{2}{3}$ pCt., men paa at nedsætte dem kun for Forsendelser indenfor Stiftet. Dette har imidlertid sine meget væsentlige Mangler. Det er dog aabenbart, at der er visse korte Forsendelser, som ikke nyde Godt af den Begunstigelse, som derimod kommer meget længere Forsendelser til gode. Det er jo ogsaa fremført her under Sagens første Behandling. Naar man vil gjøre nogen Forskjel i Henseende til Nationerne, saa er det vistnok vanskeligt at træffe en anden Grændse, og jeg troer, at en Bestemmelse, som moderere Portoene f. Ex. for Forsendelser indenfor samme Provinds, vilde være ligesaa mangelfuld som for Forsendelsen i samme Stift, hvilket Danmarks geographiske Forhold tydelig nok viser. Men det værste, som lader sig anføre derimod, det er for det Første, at det er et Brud paa det almindelige Princip, som jo netop ved nærværende Lov søges hævdet, at man nemlig uden Hensyn til Veilængde, Forsendelses- og Modtagelsesstedets Afstand fra hinanden, beregner Alt efter den samme Maalestok. Det vilde ikke blive Tilfældet med Aviser, dersom der skulde gøres denne Distinction. Men Sagen er ogsaa af meget ringe Betydning. Naar man tager de Hovedaviser, som udkomme her i Kjøbenhavn, for sig, saa vil det f. Ex. vise sig, at den hele Portoafgift, som betales for en Tidende, som f. Ex. den Berlingske Tidende, hvoraf samtlige Nummere for en Aargang

veie 8 $\frac{1}{2}$ Pund, er for et Kvartal 48 Skill.; deraf falder 25 Skill. paa Emballage og Incassation og 23 Skill. paa Befordring og Dmbæring; det bliver for hvert Nummers Befordring og Dmbæring omtrent $\frac{1}{4}$ Skill. I samme Forhold stiller det sig med nogen Forandring for de øvrige største Blade, hvorom jeg, hvis det ærede Udvalg ønsker det, skal tilsætte mig at meddele de nærmere Oplysninger til Sagens tredje Behandling; det lader sig ikke saa godt mundtligt deducere, og jeg har derfor kun holdt mig til Hovedresultatet, at Sagen bliver meget ringe, idet det f. Ex. for vedkommende Abonnenter kun bliver 8 a 10 Skill. pr. Kvartal, naar det er i selve Stiftet. Men dertil kommer ogsaa, at Begunstigelsen stiller sig virkelig forholdsvis meget ulige, naar man seer, hvorledes det forholder sig for de forskellige Stifter. Man finder da, at der i Lolland-Falster Stift kun er 466 Exemplarer af Aviser, som have hjemme i Stiftet, der uddeles der, hvorimod der af Aviser udenfor Stiftet uddeles 758; i Fyen er Forholdet saaledes, at der er 800 i Stiftet og 1171 udenfor Stiftet; i Aalborg 377 i Stiftet og 825 udenfor Stiftet; i Viborg 115 i Stiftet, 358 udenfor Stiftet; i Aarhus i Stiftet 857, udenfor Stiftet 1057; i Ribe 273 i Stiftet og 1067 udenfor dette. Tilsammen er det for alle Stifter udenfor Sjælland 2888 Exemplarer, som ville faae Godt af denne Nedsættelse, hvorimod 5236 ikke ville faae godt deraf. I Sjælland derimod stiller Forholdet sig naturligtvis anderledes, som en Følge af Kjøbenhavns Beliggenhed i Sjællands Stift. Der er Forholdet følgende: imedens der er 4572 Exemplarer, som distribueres i Stiftet, er der 586 Aviser udenfor Stiftet, der distribueres. Fordelen vil jo saaledes væsentlig være for Sjællands Stift. Det er altid en vanskeligt Sag, og jeg seer mig ikke istand til yderligere ved Tal at belyse, hvorvidt det er tilstrækkeligt eller ikke tilstrækkeligt, hvad man i Lovudkastet har søgt at opnaae til Lettelse for Journalistiken. Om man vil gaae videre, saa kan jeg ikke indsee Andet, end at det maa være en Skjønssag. Jeg kan kun henholde mig til, at fra Postvæsenets Side, som har havt Leilighed til yderligere at overveie Sagen,